

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Men schrijft in

te Tongeren, bij M. COLLÉE, uitgever & eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

De *Postrijder* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags & zaterdags.

Abonnement

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr.
Een blad afzonderlijk, 15 centimen.
Aankondigingen, 15 centimen per
drukregel.

TONGEREN, DEN 22 APRIL.

Het was gisteren weer wat in de Kamer... De heeren Bara en Jottrand, twee groote bassers van het liberalisme, interpeleerden het gouvernement om aan de bezetting van Mechelen bevelen te hebben, bij de plechtige intrede van Mgr Dechamps, de militaire eer te bewijzen.

De twee Pruisen van het binnenland hebben, tot reden van hunnen hatelijken aanval, gezegd, dat, uithoofde van de huidige aangelegenheden, het voorzichtig zou geweest zijn de troepen niet voor den kerkvoogd te doen defileren.

Verstaat ge dat goed, lezer? Bismarck voert den oorlog tegen de Kerk; Bismarck wil niet, dat de Roomsche godsdienst beschermd, geacht en vereerd wordt; Bismarck vervolgt de geestelijkheid met boete, gevangenis en ballingschap, ergo: maakt Bismarck maar niet gram met betoelingen, die hij niet lijden kan....

Ziedaar het patriotisme van de liberalen: de Pruis moet in onze zaken gemengd worden; wij moeten, in afwachting dat het liberalisme erin gelukt, weer aan het roer te komen en zich plat op den buik voor den held der moderne VRIJHEID neer te werpen — trachten, dezès ongunst niet in te loopen; in één woord, wij, katholieke Belgen, verkleedt aan onzen godsdienst evenzeer als onze zelfstandigheid, wij moeten verloochenen wat onze vaders hebben gediend en vereerd; wij moeten ons plooiën en schikken naar den Pruis!

Deze uitzinnige schandalige taal der toongevers van het liberalisme zal, wij twijfelen er geenszins aan, door al de eerlijke gemiddelen van 't land gebrandmerkt worden, gelijk zij in de Kamer de krachtigste protesten heeft uitgelokt.

De heer Nothomb, den slag gevoelende, welke de nationale waardigheid door de heeren Bara en Jottrand was toegebracht, stond verontwaardigd recht, en schandvlekte, onder de toejuichingen der rechter zijde, de verslaving van het liberalisme aan de te Berlijn zegelende macht.

De geheele linkerzijde heeft de woorden van hare twee bassers goedgekeurd, immers na de krachtige repliek der heeren Nothomb en Coomans werd de uitval herhaald door de heeren Anspach en Guillery. De binnenlandsche Pruisen trekken hun masker af.

Het debat werd hevig, zeer hevig zelfs, maar, de linkerzijde is er gansch in neergeslagen geworden. De heer Anspach, die laag en luhertig den heer Nothomb op het terrein der personaliteiten riep, viel, na dezès moedig antwoord, als een steen op zijne bank terug, en hij zal wel wat wachten, al eer dien strijd te herbeginnen!

De heer Minister van oorlog en de heer Malou hebben gesproken in den naam van het gouvernement; zij hielden met kracht de volkomene wettelijkheid staande van den aangekondigen maatregel, die ook op schitterende wijze werd voorgestaan door den heer Coomans.

De Kamer der Volksvertegenwoordigers gaat voort met de discussie van het wetsontwerp op de afschaffing der handelskamers.

Tweede deutsche nota.

Ziehier de laatste paragrafen van de ontleding der deutsche nota van 13 april door de *Kölnische Zeitung* afgekondigd:

De deutsche overheden hebben hunne aandacht gevestigd op de leemten, in de deutsche wetgeving bestaande, ten opzichte der bescherming van andere Staten tegen vijandige ondernemingen van deutsche onderdanen, welke leemten gelijk zijn aan degene die in de belgische wetgeving bestaan. Tot hertoe zijn er geene klachten gedaan door vreemde gouvernementen over vijandelijke ondernemingen, omdat er geene deutsche onderdanen in gemengd geweest zijn.

De rijkskanselier heeft niet verwaarloosd de rijksverheiden te verzoeken om op te zoeken door welke wetgevende schikkingen men de bescherming van den vreemde en de handhaving van den inwendigen vrede van naburige staten tegen mogelijke storingen zou kunnen verzekeren. Men kan nog niet oordeelen welk onthaal er door de rechtsgeleerden des rijks aan die studien gedaan zal worden.

De nota drukt vervolgens den wensch uit dat België dit voorbeeld zou volgen en daardoor een nieuw bewijs geven van de waarde die het hecht aan de goede betrekkingen met Duitschland. Gelukt de proef niet, dan zou men niettemin het publiek over dit punt ingelicht en eene overeenstemming verwekt hebben tusschen al de Staten, die in denzelfden graad in de kwestie belang hebben.

De nota verdedigt zich krachtig tegen de verkeerde beoordeeling der eerste nota, volgens welke beoordeeling het deutsch gouvernement zou gewenscht hebben dat de vrijheid van drukkers in België beperkt werd. Gezegde nota beoogde hoegenaamd geene inmenging in de binnenlandsche zaken van België, maar zij had voor doel het rijk te behoeden tegen eene vreemde bemoeiing met de deutsche zaken.

Ten slotte beroept de nota zich op de verplichtingen jegens de waarborgende mogendheden, die voor België ontstaan uit zijne onzijdigheid, en als bewijs zijner vredelievende en vriendschappelijke inzichten herinnert zij dat er eene gedachtenwisseling tusschen Duitschland en de mogendheden heeft plaats gehad.

Schandaal te Luik.

Nadere bijzonderheden.

Wij nemen uit de *Gazette de Liège* het volgende verhaal over, aangaande de schandalige aanradingen, waarvan de katholieken te Luik het voorwerp zijn geweest:

Gisteren acht dagen geleden opende de parochie Saint-Denis, de reeks der processien welke elkander in onze stad zullen opvolgen, ter gelegenheid van den jubilé; alles liep af zonder wanorde. 's Anderendaags moest de tweede processie plaats hebben; eene groep studenten vervolgde den stoet met geschreeuw en geschuifelen dacht ongetwijfeld aldus de derde en laatste processie te beletten.

Deze had nogtans gisteren plaats en gaf aanleiding, van den eenen kant tot een afschuwelijk schandaal en van den anderen kant tot eene moedige en heilzame bevestiging der vrijheid van godsdienst.

Nauwelijks waren de eerste rangen der processie van Saint-Denis buiten de kerk gekomen, of zij werd door eenen hoop oproermakers achtervolgd. Het waren studenten, welke tot die betooging waren uitgenoodigd door circulaire, rondgestrooid onder de lessen der hoogeschool, — waarvan wij er verscheidene ter beschikking der overheden houden — eenige lieden uit de gemeene klas en straatjongens aan welke een student fluitjes uideelde.

Deze troep was omtrent 150 tot 200 personen sterk; zij ophouden schuifelden zij op gansch den doortocht tegen het kruis, overschreeuwden door hunne uitroepen de lofzangen en den Magnificat en poogden onder hun beledigend getier het gebed van den rozenkrans te versmachten.

De stoet telde vijf tot zes duizend geloovigen, voor meer dan de helft uit mannen bestaande; de werkmans ging er biddend nevens den edelman, de nijveraar nevens den bankier. Damen en juffers uit de groote wereld bemerkte men er, te midden der vrouwen uit de volksklas. Bijna allen waren aan persoonlijke beledigingen blootgesteld; doch allen hebben ze verdragen, zonder naar hunne beledigers op te zien en zonder het gezang of het gebed te onderbreken, die door dat getier, hoe woedend ook, slechts bij pozen overschreeuwd werd. Deze kalme der geloovigen deed de woede der oproermakers nog aangroeven.

Herhaalde malen, bij het in- en uitgaan der kerken en vooral bij het terugkeeren in de kerk van Saint-Denis, braken zij door de rangen der processie of randden afgezonderde personen, vooral vrouwen en priesters aan.

In de sakristij van St-Denis zijn nog verscheidene aan stukken gescheurde priesterlijke gewaden te zien. Verscheidene onderpastoors der stad hebben slagen ontvangen. Aan de kaai Cockerill werd de eerv. heer pastoor van Saint-Denis door een zestigtal woestdrank omringd, toen hij poogde de door hen gebroekene rangen der processie te herstellen. Zij zouden hem tot op den boord der Maas gedrongen hebben, indien de politie en eenige mannen uit het volk hem niet waren komen bevrijden. Bij het binnengaan der processie moest men een jong priester, die op het punt was te bezwijken onder de geweldtaden, waarvan hij het voorwerp was, uit den hoop halen en hem in een huis der Regenciestraat binnen brengen.

In de Hoofdkerkstraat vielen twee vrouwen, welke door de oproermakers vervolgd werden, zinneloos van schrik, voor de voeten der mannen die zich in de eerste rangen bevonden. Aan den ingang der St-Pauluskerk werden andere vrouwen, welke wij zouden kunnen noemen, neêrgevoeren en met de voeten getrapt; langs alle kanten werden er vrouwen woest vastgegrepen, geslagen en hare kleeren gescheurd. Aan sommige werden de oorslingers uit de ooren gerukt en aan allen werden de walgelijkste beledigingen naar het hoofd geworpen.

Vele mannen hebben van de studenten, die met knuppels, of gaanstokken met looden koppen gewapend waren, slagen ontvangen die het bloed deden vloeien.

Wij verhaasten ons te bestadigen dat de politie overal moedig haren plicht heeft gedaan; daaronder bevonden zich mannen die het hart op de rechte plaats dragen, en wier namen door de katholieken niet zullen vergeten worden. Het is hunne schuld niet dat zij zich in geen grooter getal bevonden, en dat zij slechts konden handelen binnen de palen van het konsigne dat hun opgelegd was.

Dit konsigne scheen te bepalen dat zij alleen de geweldtaden mochten beletten, en last hadden al het gezang en geschreeuw tegen de processie toe te laten. Wij hebben verhaald wat er gebeurd is; de lezer oordeele thans over het gedrag der overheden die de vreedzaamste uitoefening van een konstitutionneel recht hebben laten beledigen en onderbreken.

Wij willen vandaag slechts aan de katholieken die deel genomen hebben aan de processie van Saint-Denis, onze gelukwensen toesturen als de uitdrukking der dankbaarheid waarvan al hunne broeders, alle eerlijke lieden ten hunne opzichte doordrongen zijn.

Deze welbekende kristenen, nederige werklieden moedige vrouwen uit het volk, dames en juffrouwen uit de hoogere klassen, hebben gisteren, door krachtig en tevens gematigd, de bedreigingen en beledigingen te versmachten, niet alleen een bewijs van moed en geloof gegeven; zij hebben

daarenboven in onze stad het geheiligd recht van het openbaar gebed staande gehouden. Niettegenstaande het gebrek aan bescherming van wege de overheid, en ten prijze van een algrijpsch schandaal, hebben zij, door eene zekere en beslissende overwinning, de vrijheid der eerlijke lieden doen zegeprelen op de losbandigheid der schoelies.

Gisteren woensdag heeft te Mechelen de plechtige intrede plaats gehad van Mgr Dechamps, aartsbisschop en kardinaal, terug van zijne reis naar Rome.

Op den markt van Tongeren van heden donderdag waren te koop gesteld 202 korieën 75 kalveren, 28 schapen, 107 vette varkens en 1291 magere varkens.

BINNENLAND.

Te Luik werd dezer dagen een juffer, Julie M..., voor de rechtbank van enkele politie gebracht, om haren hond niet te hebben aangegeven voor de belasting.

Mej. Julie heeft den toevlucht tot eenen advokaat niet willen nemen, zij heeft hare mama medegebracht, die niet voor Madam Angot zou moeten onderdoen. Mama zegt dat als hare dochter eenen hond in haar huis heeft, dat niets bewijst, zij is er maar de voorloopige eigenaarster van en overigens het hier betaalt in eene andere woning zijne belasting, enz.

Ondanks de wesprenkheid van mama, werd de dochter veroordeeld. De moeder stond verpletterd, maar terstond herneemt zij hare tegenwoordigheid van geest en zich tot de magistraten der rechtbank wendende, roept zij uit: « Gij zijt eenen hoop dieven. » Daarna keert zij zich om en loopt weg, maar zij wordt door twee agenten van politie tegengehouden, die haar voor de rechtbank brengen en zij wordt terstond voor belediging veroordeeld tot 20 fr. boete en twee dagen gevang.

Die veroordeeling doet haar zwijgen en zij ging al mompelde in zich zelve weg.

— Als wijlen Mgr. Sterckx, aartsbisschop van Mechelen, tot kardinaal werd verheven, stelde het gouvernement aan de Kamers een crediet voor van 45,000 fr. om de instellingskosten te dekken van den nieuwen prins der kerk. De Kamers stemden die aanzienlijke som. Dit voorgaande zou ten voordeele van kardinaal Deschamps kunnen ingeroepen worden. Doch wij vernemen dat de nieuwe kardinaal aan den minister heeft laten weten dat hij wenschte dat niets aan de Kamers werd voorgesteld, ter gelegenheid zijner benoeming tot lid van het H. Collegie, daar de kosten zijner aanstelling vooraf door de edelmoedige giften van geloovigen gedekt zijn.

— Men schrijft uit Brussel;

Z. D. II. de kardinaal Dechamps, aartsbisschop van Mechelen, is zondag door den Koning en de Koningin op het kasteel te Laeken ontvangen geworden.

— Gedurende de afgelopen maand meert zijn 6,610 brieven, ten gevolge hunner slechte adressen niet kunnen besteld worden: van dit getal heeft men er, na ze geopend te hebben, 4,644 aan hunne bestemming of aan hunne verzenders kunnen bestellen; 1,966 werden er in de scheurmand geworpen.

— Men heeft onlangs in België een telegrafisch toestel beproefd, dat tenzelfden tijde eene depeche op twee verschillende punten overseint. Zoo komt eene depeche uit Gent verzonden, te gelijk te Brussel en te Antwerpen aan. De proeven schijnen volkomen gelukt te zijn.

— Te Montreuil, heeft een zeventig jarige half lamme vrek, — een miljoenaar — zijne vrouw gedood, omdat zij te veel at.

De man is naar het gekkenhuis gezonden, om te worden onderzocht. Reeds vele jaren kan hij niet spreken.

In het huis dat zij alleen zonder bedienden — kinderen hadden zij niet — bewoonden, heeft men een zeldzame smerigheid en overal verstopte effecten, bankbiljetten en goudstukken gevonden.

BUITENLAND.

Frankrijk.

Men verzekert dat de verdeeldheden met den dag toenemen in de rangen der bonapartisten. Inderdaad, indien langs den eenen kant de jongen opkomelingen te werkloosheid en onbekwaamheid der ouden, wier gekend opperhoofd de heer Rouher is, langs eenen anderen kant schijnt eene tamelijk aanzienlijke fractie der keizerlijke partij besloten te willen afzien van de strijdende politiek, om te overwegen en de gebeurtenissen af te wachten die onvermijdelijk moeten ontstaan uit de aanstaande wetgevende kiezingen. Volgens den uitslag dier kiezingen zouden deze gematigde en aarzelande bonapartisten dan de gedragslijn vaststellen, die zij zouden moeten volgen.

Men mag dus de aanstaande onthouding der keizerlijke partij voorzien, en dit des te meer daar de *Ordre*, die er het orgaan van is, zoo verre is gegaan dat zij zegde dat de « zaak » van het vervallen regiem tegenwoordig verkleind is tot de waarde van eene « eenvoudige toevlucht » voor het maatschappelijk gevaar.

Engeland.

Te Londen, in de wijken van Clerkenwell en Drury Lane, bestaan er gestichten waar voor eenige centiem kinderen van de armste klas zoo overvloedig mogen eten dat dit enkel eenmaal voldoende is om ze gedurende 24 uren te voeden. Men ziet er in menigte de havelooze knaopen met holle magen naartoe snellen. De grootste orde en stilte heerscht onder de dischgenoten. Om er in toegelaten te worden, moet men een getuigschrift hebben dat men te school gaat. De maatschappij die deze liefdadige inrichting heeft in 't leven geroepen levert 100 noemenalen voor 25 fr. die in de kas gestort worden. Deze maatschappij is eenige jaren geleden gesticht door de barones Meyer-Rothschild. In den loop van den laatsten winter hebben 150,000 kinderen aldus hun dagelijks voedsel gekregen.

Spanje.

WREEDHEDEN.

Ziehier, volgens den *Cuartel Real*, het getal der slachtoffers welke door de Alfonsisten gefusilleerd of vermoord zijn, sedert den 10 december, dag waarop kolonel Lozano gefusilleerd is:

In de centrumprovincie bedroeg het getal der officieren en soldaten 52, waarvan 2 het leven verloren in het dorp Nuevos, 2 te Badenas, 7 te Campillo, 21 te Pancruda, Ollieto, Albalate, Damata en Alcorisa, 6 nabij Mora de Ebro en 14 te Huesca.

In Navarra bedroeg het getal 16, waarvan 2 te Murillo de Guende, 5 te Larraga, 2 nabij Tafalt en 9 te san Martino de Lx. Het totaal dezer moordreijen klimt dus in het geheel op tot 68.

Luidens de documenten zijn die 68 officieren, soldaten en vrijwilligers allen vermoord, nadat zij zich hadden overgegeven. De eene zoowel als de andere werden op barbaarsche wijze vermoord en na hunne dood mishandeld.

De meeste werden geslachtlofferd nadat zij zich hadden overgegeven, bij gesprek van levensbehoud waarvoor de vijand zijn woord verpande.

Politiek overzicht.

De algemeene gekende nota van graaf Herponcher houdt een punt in, dat mogelijk aan de oplettendheid van menigen lezer is ontsnapt. Daaruit blijkt namelijk, dat de Deutsche legatie aan het Belgisch gouvernement had voorgesteld, als de eenvoudigste zaak der wereld, een antwoord te fabriekeren van den aartsbisschop van Parijs, als gevolg op den brief van den dronkard....

Het Belgisch gouvernement verstootte dit middel, dat de zedelijkheid der Pruisische politiek genoeg kenschetst. Ondersteld nu eens een « liberaal » kabinet, dat al zoo weinig naar de middelen ziet, om zijn doel te bereiken, als dat van Berlijn, en men had mogelijk een geheele roman aaneengebroeid, dien men dan later, wie weet? zelfs tegen den kerkvoogd van Parijs zou hebben geëxploiteerd. Het steekt bij Bismarck, en bij zijnen aanhang, waarachtig 'op geen kleintje — en zelfs op geen groot!

Het Pruisisch-Belgisch incident heeft gisteren nogmaals de beide Kamers van Engeland bezig gehouden. Het is lord Derby, die in de Lords-kamer geantwoord heeft op de ondervraging van lord Russell, en de heer d'Israeli op de ondervraging des heeren O'Reilly in de Gemeentekamer. Uit die dubbele discussie is echter geen nieuw licht gekomen. De beide gouvernementele sprekers hebben vastgesteld, dat de vertoogen van Berlijn vriendschappelijker wijze zijn gedaan geweest; zij hebben gezegd, dat Pruisen niets zou vragen aan ons gouvernement, dat de palen zou te buiten gaan van hetgeen een katholiek land doen kan, en dat het incident volstrekt het belang niet heeft, welke men er in de drukpers aan gegeven heeft.

Lord d'Israeli heeft nogtans erkend, dat reeds in de maand januari 1874 het kabinet van Berlijn bij het Britsch gouvernement het verlangen deed uitdrukken, dat dit de reklaamen van Duitschland bij het Belgisch kabinet, over de godsdienstige beroering in ons land, zoude ondersteunen. Het toenmalig hoed van het Engelsch kabinet zou die uitnodiging op tamelijk ontwijkende manier hebben geantwoord. Aan het huidige Britsch ministerie is geen verzoek van dien aard gedaan.

Aartsbisschop Rauscher, van Weenen, heeft eenen herderlijken brief openbaar gemaakt, die gericht is tegen de confessionneele wetten, en tegen de bescherming, welke de oud-katholieken van den Staat vragen. De andere bisschoppen raden de geloovigen aan om, 't is gelijk met welke wapens, de verdragers der Kerk te bevechten, en weerstand te bieden aan de confessionneele wetten.

De berichten uit Bosna-Serai zijn bedroevend. Het aanhouden der katholieken duurt voort. De vervolging in Bosnië en Herzegovina neemt een dreigend karakter. De Turken beschuldigen de christenen, vooral de rijke kooplieden, van samenwerking met de vreemdelingen, vooral met Oostenrijk en Servie. Derwick-Pacha is slecht het werktuig der Brgs, die sterk nitblinken door hunnen haat tegen de katholieken. In Herzegovina wordt de toestand bijna onthoubaar.